

فرانسه یا امریکا بود. تولیدشان هم به طور محدود دست چند شرکت بود که همه بازار را در دست داشتند و کاملاً دانش بنیان به حساب می آمد؛ برای همین هم هیچ کس باور نمی کرد که این کار شدنی باشد.

ورود به مرحله عملیاتی

طرح تحقیقاتی مان را که به دانشگاه ارائه کردیم، رئیس وقت دانشگاه آزاد اصفهان و معاون پژوهشی اش خیلی استقبال کردند. با وجود اینکه برای اجرای طرح، بودجه زیادی نیاز بود و ما هم می گفتیم که اصلاً نمی دانیم آیا به نتیجه می رسد یا نه، با دید باز و آینده نگرانه برخورد کردند. برای تولید بذر هیبرید، نیاز به حداقل ۸ تا ۱۰ فصل کاشت پشت سر هم است. هر محصول هم دوره کشت متفاوتی دارد؛ مثلاً برای خیار که هر دوره اش حدود ۶ ماه است، حداقل ۵ سال زمان لازم است که بتوانی به یک نمونه بذر هیبرید قابل عرضه برسی. دانشگاه یک گلخانه حدود ۲۰۰۰ متری را به ما اختصاص داد و سال ۸۹، من و دکتر اقتداری فاز پایلوت و اجرایی تولید بذر هیبریدی را شروع کردیم. دکتر اقتداری دوندگی ها و کارهای اداری و اجرایی را بر عهده گرفتند و از من خواستند تا کار علمی و تحقیقاتی را پیش ببرم.

بعد از آن دو سالی که صرف تحقیقات علمی و به دست آوردن دانش فنی و تعیین روند کار شد، حالا نوبت رسیده بود به فاز عملیاتی. قبل از آن و به موازات تحقیقات، به صورت پایلوت، هم خیار و هم گوجه را کار کرده بودیم و حالا باید یکی را شروع می کردیم و روی آن متمرکز می شدیم. دیدیم خیار سخت تر است و اگر در تولید آن به نتیجه برسیم، ارزش تحقیقات و درستی مسیرمان بیشتر مشخص می شود. سختی اش هم به این است که گوجه و فلفل مصرفی، داخلشان بذر و دانه دارند و با کاشتن آن دانه ها، دوباره بوته سبزی می شود. اما خیار، آنچه داخلش هست بذر نیست، در واقع غلاف بذر و پوک است. باید یک مسیر و تحریک اضافه ای طی بشود تا داخلش بذر ایجاد بشود و این کار را سخت تر می کند.

@nbdseeds

فلفل دلمه ای

تولید بذر هیبرید
فلفل دلمه ای گلخانه ای

PEPPER Seeds

رقم مارال

NBD SEEDS

خیار است، کوتاهی و بلندی، کلفتی و نازکی آنها با هم متناسب است. از اینها مهم تر، مقاومت شان نسبت به آفات و بیماری های رایج در گلخانه، خیلی بالاتر است. اینها همه به خاطر فرایند چندساله ای است که برای تولید و انتخاب گونه مقاوم تر و بهتر صرف می شود و کاملاً با روش های دستکاری ژنتیک (تراریخته) متفاوت است.

البته هزینه این بهبود کیفیت این است که کشاورز هر سال باید این بذر را بخرد و این طور نیست که بتواند از محصولات خودش دوباره بذر بگیرد. باین حال برای کشاورز و گلخانه داری که دارد هزینه بالایی می کند، نتیجه آن قدر خوب هست که این هزینه اولیه تأمین بذر را جبران کند؛ یعنی برداشت محصولش، از لحاظ وزنی، حداقل دو و سه برابر بذرهای دیگر است در حالی که به دلیل آفت کمتر، نیاز به سم پاشی کمتری هم دارد. محصولش هم زیباتر و مشتری پسندتر است. هر چقدر هم که کشاورز کار بلدتر باشد، می تواند محصول بیشتر و بهتری تولید کند. در آن سالی که ما تحقیق روی بذر هیبرید را شروع کردیم، یعنی سال های پایانی دهه هشتاد، همه بذرهای هیبریدی صیفی جات کشور وارداتی بود. اکثر آنها بذرهای اروپایی و کشورهای اسپانیا و آلمان و هلند و ایتالیا و

در آن سالی که ما تحقیق روی بذر هیبرید را شروع کردیم، یعنی سال های پایانی دهه هشتاد، همه بذرهای هیبریدی صیفی جات کشور وارداتی بود. اکثر آنها بذرهای اروپایی از کشورهای اسپانیا و آلمان و هلند و ایتالیا و فرانسه یا آمریکا بود. تولیدشان هم به طور محدود دست چند شرکت بود که همه بازار را در دست داشتند و کاملاً دانش بنیان به حساب می آمد؛ برای همین هم هیچ کس باور نمی کرد که این کار شدنی باشد